

نباید طوری نماز خواند که طمأنینه از بین برود

شماره پرسش: ۴۶۳۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۲/۲۶ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

باسلام و عرض تبریک به مناسبت فرارسیدن ماه رجب المرجب خدمت شما استاد جناب استاد این حقیر حدود ۱۰ سال است توفیق نوکری و سربازی امام زمان(عج) را داشته ام اگر موجب قبول حضرت حق قرار گرفته باشد. یک سوال از خدمت حضرتعالی داشتم که با توجه به روایت پیامبر اعظم (ص) که می فرماید {اذا ام احدکم الناس فلیخفف فان فیهم الصغیر والکبیر والضعیف والمریضوذاالحاجه واذ صلی لنفسه فلیططول ما بیشاء} هرگاه کسی در نماز پیشوای مردم شد نماز را کوتاه کند که در میان کسان کوچک و بزرگ و بیمار و ناتوان و حاجتمند هست و هر وقت برای خود نماز گذارد هر چه خواهد طول دهد. (نهج الفصاحه صفحه ۴۳۶ حدیث ۳۱۶۸) این حقیر نمازهایی را که به عنوان امام جماعت میخوانم تقریباً سریع میخوانم و به واجبات و مستحبات موکد آن اکتفا میکنم هم بخاطر تبعیت از روایت هم حضور ذهن داشتن چون با طولانی شدن حضور در نماز از بین میرود یا اشتباه میکنم. حال از شما استاد گرانقدر کسب تکلیف میکنم که آیا به همین نحو ادامه بدم یا نماز را به حالت آهسته اقامه کنم. با تشکر از زحمات فراوان شما استاد عزیز

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بالاخره باید تعادل رعایت شود. این سخن رسول خدا «صلوات الله علیه وآله» در مقابل عمل صحابه‌ای بود که سوره‌های بلند را در نمازهای واجب می‌خواندند که همین حالا هم بعضاً در عربستان این را مشاهده می‌کنید. ولی نباید طوری نماز خواند که طمأنینه از بین برود. موفق باشید